

Отгов. редакторъ : Прот. Дим. Андреевъ
Помощ. редакторъ : Ал. Харизанова

„Божии гласъ“ излиза съ благословението на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учени отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Иисусъ се родилъ отъ една Дева, на име Мария. Днесъ искаме да разкажемъ, къде и какъ е станало раждането на това Божествено дете. Ти, навѣрно, очаквашъ да чуешъ, че То се е родило въ нѣкоя хубава къща или царски дворецъ, че сж Го турили въ златна люлчица? И азъ тъй си мислѣхъ, но, право да си кажа, стана ми мъчно отначало, като чухъ, че се е родило въ една пещеря и че било сложено въ ясли. Въ тая пещеря забирали домашни животни. Тукъ волътъ кротко хрупалъ слама въ яслитѣ и агънцето бо-заело отъ майка си. Тия животни първи узнали за раждането на Иисуса. Първи тѣ Го видѣли и били честити да Го поздравятъ. Презъ нощта на Христовото раждане, (а тя била чудно хубава нощъ!) вѣнка на полсто овчари пазели стадата си. Неочаквано блеснала отъ небето свѣтлина. Предъ тѣхъ застаналъ свѣтълъ ангелъ и имъ казалъ :

— Не бойте се, тази нощъ ви се роди Боже чедо! Ще го намѣрите въ яслитѣ повито.

Следъ ангела се появили множество други ангелчета, които пѣли чудни хвалебни пѣсни. Овчаритѣ тозчасъ станали и отишли въ пещерята и тамъ намѣрили майката и Младенеца, повитъ въ яслитѣ.

Сжщата нощъ надъ пещерята изгрѣла много свѣтла звезда. Като я видѣли, мнозина се питали:

— Какво ли означава тая звезда? Дали тя не е знакъ за нѣкоя страшна война?

Въ страната, гдето преди години живѣлъ въ пленичество момъкътъ Даниилъ, имало учени звездобройци. Нощно време тѣ наблюдавали движението на звездитѣ по небето. Тѣ познавали всѣка по-голѣма звезда. Когато, обаче, видѣли свѣтлата звезда, тѣ сжщо не знаели, каква е тя и какво означава. Тогава разтворили стари дебелы книги и въ една отъ тѣхъ намѣрили писано за тая звезда. Тате допуска, че тая книга трѣбва да е била Библията. Отъ тая книга разбрали, че се е родилъ царъ. И безъ да губятъ време, тѣ се приготвили за далеченъ пжтъ, защото искали сами да видятъ новородения царъ и да Му се поклонятъ. Взе-ли съ себе си скжпи дари, качили се на камили и тръгнали къмъ звездата, която вървѣла предъ тѣхъ и имъ показвала пж-тя. Така тѣ вървѣли дни и нощи

... язи се предъ пастиритѣ Ангелъ Господенъ ...

наредъ по сжщия пжтъ, по който нѣкога израилевитѣ деца се връщали отъ пленъ. Най-сетне, тѣ пристигнали въ Иерусалимъ и запитали:

— Где е вашиятъ новороденъ царъ? Ние видѣхме Неговата звезда и дойдохме да Му се поклонимъ.

Като чулъ това Иерусалимскитѣ царъ, много се уплашилъ. Страхъ го било, да не би новиятъ царъ да му завземе престола и царството. Затова, той решилъ да убие новородения царъ, но не знаелъ, где е. Тогава той казалъ на звездобройцитѣ да идатъ и намѣрятъ, где се е родилъ новиятъ царъ. А следъ като Го намѣрятъ, да дойдатъ и му съобщатъ, та да иде и той да Му се поклони. Мждрецитѣ отишли, намѣрили Иисуса, поклонили Му се и Му поднесли скжпитѣ даро-

ве, които донесли съ себе си. На връщане, обаче, Богъ изпратилъ единъ ангелъ да каже на мждрецитѣ да не се отбиватъ при царя, защото той искалъ да убие детето. Царътъ напраздно чакалъ да се върнатъ мждрецитѣ. Като не могълъ повече да чака, заповѣдалъ да бждатъ избити всички момченца отъ две години надолу. Той мислѣлъ, че въ числото на избититѣ ще бжде и малкиятъ Иисусъ. Но Богъ, Който обича малкитѣ деца, не допусналъ да бжде убито Неговото дете. Той заповѣдалъ на стареца Йосифа да вземе детето и майка Му и да забѣгнатъ въ страната съ голѣмата рѣка. Помнишъ ли, какъ се наричаше тая страна? Тя се нарича Египетъ. А, какво станало съ жестокия царъ? Следъ като избилъ много хиляди невинни дечица, той за-

ХЛѢБЪТЪ НА ЖИВОТА

Словото Божие е ежедневната храна за човѣка. Писано е: „Не само съ хлѣбъ ще живѣе човѣкъ, а съ всѣко слово, което излиза отъ Божии уста“. (Мат. 4:4). Кой не е пропускалъ въ силно работенъ день обѣда си и цѣлия день е работилъ, безъ особено много да е мислилъ за дългия си постъ? Обаче следъ време се чувствува отслабване и липса на сили. Отъ какво иде това? Причината е явна: човѣкъ е забравилъ да яде, тѣлото, обаче, иска възобновяване на своитѣ сили. Сжщо така за подържане на духовния животъ ние се нуждаемъ отъ храната, която ни дава Словото Божие.

Не чувствуваме ли ние нѣкоя пжтъ, че нашитѣ духовни сили отслабватъ, че жизненитѣ сили на вътрешния у насъ човѣкъ отпадатъ? То е затуй, че въ бързината на живота сме забравили да се подкрепимъ съ хлѣба на живота. Както не можемъ да удържимъ тѣлеснитѣ си сили безъ ежедневенъ хлѣбъ, сжщо тъй не можемъ да удържимъ нашата духовна сила и здраве, ако ежедневно не получаваме подхрана отъ светото Божие Слово. Яжъ отъ животворящото Слово!—вкусътъ ти за него ще расте съ яденето...

Въ „всѣко слово има животъ“. Псалмопѣвецътъ намѣри, че свидетелствата на Бога сж по-сладки отъ „медъ и меденъ сокъ“. (Пс. 19:11). Нека си представимъ една обърната съ отворени килийки надолу кошерна (пчелна) пита, изъ която капи, капи сладкия сокъ. Сжщо така всѣка дума Божия е една килийка, пълна съ сладостъ и животъ за човѣка, който се наслаждава отъ Светото Писание.

Стефка Петрова

! Варн. срѣд. прогимн. II б кл

болялъ отъ мъчителна болестъ. Червеи почнали да ядатъ тѣлото му и той умрѣлъ въ ужасни мъки. Следъ неговата смъртъ Иисусъ се върналъ съ родителитѣ Си пакъ въ страната съ дветѣ езера.

(Изъ „Слънчева пжтека“)